

Ligo sciat amorem p mium, aoris, et infieri, Nomen uo dilectio sciat
ipsum amorem, iam in facto ee.

Repl. intellectio et calefactio, qd it nomina sciant et suas frasi p mium
aoris, et infieri: qd n dignunt a suis Vbiis. R. neg. Coris, qd adhuc sciat frasi
dixio nis, qd illa sciant p mium subsistentis, et n mensurantibus, tempus:
Vbi tri sciant ipsas frasi p mium adiacentis, et intor aoris, mensurantibus
tempus pteritū, p̄sens, et futurum. qd n hēnt nomina.

Sectio. 4^a Explana^{re} Defi^o Vbi.

Relicta est dicitur Aritha, qd suas patite difatei, ut uidere est apud P. Murt.
et Aris. d. 11. no. 6. alia defio Vbi fieri tradite et apbate a R. R. qd
sic hēnt - Vbiūm est uox conjugata p tempora, parla uox est quia, parla coniu-
gata p tempora ponite lo uice, et p illam reticenti reliz uoces, qd n sciant cum
tempore, qd hē alig nomina sciant temp^o Vg. mensis, hora. tri n sciant
pprie o tempore, qd sol hēnt Vbiūm.

Fig. 1. ponentes, qd dicuntur aeterna ueritatis ab aeterno, et
altre, ponit uerificari, Vg. hae | Vbiūm Dinum est Deus, Antixius est ho. ita
so in his n sciat aliqd tempus parte, sigd ponit affari in oī tempore: qd
sat in his Vbiūm n sciat o tempore. R. neg. Coris, qd o tales p̄p̄os uerifi-
canti p oī tempore, semp Vbiūm in illis sciat oē tempus, et rāo huius est,
qd hae p̄p̄os n affant existiam p̄gentem p̄dicari o subto, qd oī in tempore,
so tantu conexio in nariam, qd oī p oī tempore, et ido hae p̄p̄os p oī tem-
pore si uā.

Subinguitur v participia Vbiūm Vg. amans amatus, ita sint p̄p̄ia
nomina, an Vbi, hae ḡtio mihi uidete redicula, et d nōe, qd si hae parti-
cipia sumante, in ḡntum declinante p Cū reducuntur ad nomina, si tri

Sumante in gntem et participia presentis, pteriti, & futuri, et sciant cum
tempore ad Vbum potius, qm ad No[m]i[n]e si reducenda, sed dicitur pariter
nobis curandū ē.

119°
132

Sectio vltia.

De Oratione.

Regimus d scatiuo simplici, q[ui]e ē nome[n], et Vbū[n]e nū[n]c d scatiuo comple-
xe, q[ui]s ē oratio nobis sermo ē, Definite q[ui]e Oratio - vox scatiua ex insti-
tuto constans no[m]i[n]e, et Vbū[n]e in se copulatis congruenter. Dixi Oratio vox
nō q[ui]e sit uia vox simplex, sig[n]ificat constat uocibus q[ui]libet, sed q[ui]a Oratio uox uni-
onis grammatialis ē uelut uia vox recte ordinata, scilicet oratio ē nexus grama-
ticus explicitus, & implicitus, Vg. Petrus ē albus, & Petrus albus, in oratio-
is si ipse p[er] se scatiua nimirum, predicatum, et Subt[er]num.

Adverte in dicitur - in se copulatis congruenter, q[ui]a si p[er]dicatum
et sub[er]num nō coherent, nō efficiunt p[er] se orationem, ut patet in h[is] Antius di-
lexerunt, q[ui]e licet constat no[m]i[n]e, et Vbū[n]e, nō efficiat uia oratio, q[ui]a in se apto mō nō copu-
lata. Videte Oratio in p[er] se, et in imp[er] se, p[er] se ē illa, q[ui]e constat p[er] se s[er]u[er]o
diligere Deum, oratio imp[er] se ē illa, q[ui]e nō facit sum p[er] se Vg. haec si Ioannes
esset ibi, rursus oratio p[er] se distribuitur in inunctiuam, et nō inunctiuam,
Oratio inunctiuam ē illa, q[ui]e aliquid affirmat, & negat Vg. Petrus ē bonus, & Petrus nō ē
bonus. Oratio nō inunctiuam ē illa, q[ui]e nō affirmat, & negat Vg. fac hoc, &c.

Disputatio 6.

De enunciatione.

Sectio 1.

Quid sit Enunciatio.

Enunciatio definite - oratio sciant uim, & sum[m] h[ab]et dicitur ē dicitur

trino, qd tradite p proprietem, sc. scire uim, & sim, qd intelligit disiunctiue
sicut in gntie ee egle, & inagle, et ha enunciatiois concisat, in affraet
negoe, id d hoc in alio lo, qd hic sol agimur d enunciatioe qd ut includit
ueritem, & falsitatem.

Quaer tñ V enunciatio, siue mentalis, siue moralis, sciet ue-
ritatem, & falsitatem fratem, an potius obtiuam. R. scire ueritatem,
& falsitatem obtiuam. P. 1. qd Artes docuit ex pde res, aut n e ppo
ua f fa e: qd illa enunciatio e uia qd formati & obtio put e, et ista e fa qd
diformati ab obtio. P. 2. qd enunciatio affraet ee, & n ee rei, id ee t nec
rei n e ueritaz fratiz, id obtiua: qd enunciatio sciat ueritatem obtiuam.

P. 3. qd si enunciatio sciret ueritem, & falsitatem fratem
i. formatem, & difformatem ipsius enunciatiois, ois enunciatio, et
reflexam sup se ipsam, sigd attingeret suam formatem, & diffor-
mitatem & obtio, qd tunc negati enunciatioi creatae. dñd nulla enunciatio,
et fa qd ee nio qd enunciatio uia reflectendo supra se ipsam, representaret
diformitatem & suo obtio. ita et enunciatio fa reflectendo supra se ipsam re-
presentaret difformatem & obtio a p tñs cognosceret se ee sim. qd glane
uim e: qd enunciatio sol pot scire ueritem, & falsitatem obtiuam.

Arg. 1. obtiu huius enunciatiois breuis e abut n e dictum
ab obtis suaru partium: qd et ueritaz n erit dista a uerite partium. R.
dñt. ans n e dictum ab obtis suaru partium copulatiue sup partium Cond.
disiunctiue neg. ans. qd obtiu (uiusq p pōis) n si gest de uita sumpta, id
copulatae p unione uerbalem, ac p tñs obtiu p pōis e dictum ab obtis partiu.

Arg. 2. orois optatiua. Vg. utinam ubinam nit affiant, &
negant, et tñ scant uim, & sim: qd scire uim, & sim, n e p pōis enun-
tiationis. R. dñt. min. scant uim, & sim imprie, Cond. pprie, et rigore
neg. min. Adde ad enunciatioem externam requi duplicem confor-
mitem.

miterem dicitur affirmatiua, & negatiua, q̄ proprie dicitur ueritati, aut apponitur falsitati, et haec ueritas in oratione optatiua, q̄ nil affirmat, & negat, alia fortitudo est dicitur interna, quem sciat, et dicitur proprie haec ueritas, cui rigurose opponitur mendacium, non uero falsitas, et hanc ueritatem, & mendacium habent orationes optatiuae.

Arg. 3. propositio hypothetica, siue conditionalis, ut haec | si homo ceteris congelus non repletur laetitia non est enuntiatio, siquid non est ut ubi indicatiua, et tri sciat uerum, & falsum: go 1ta. R. neg. mai, q̄ ut propositio dictionalis plena sit uero enuntiatio non indiget ubi indicatiua, sed sufficit, q̄ estet pluribus enumerationibus simplicibus, alij unioe in se copulatis, q̄ facile reduci possunt ad enuntiationem simplices, ac p̄inde orationes hypotheticae possunt scire uerum, & falsum.

Arg. 4. propositio falsificans ut haec | haec propositio falsi negat ueritatem, nec falsitatem, et tri si enuntiationes: go 1ta. R. neg. mai, q̄ a illa parte, haec | cadit supra aliam propositio iam positam, & non sic cadit supra aliam, & illa erit uero, & falsi, et sic talis erit illa, q̄ affirmat, haec propositio est falsi, & tunc illa parte, haec, cadit supra se ipsam reflexe, et tunc sit est referens, et placita, q̄ tunc est referens, nec est uero, nec falsi, q̄ non habet obiectum q̄ est formatum, & a q̄ difformate: q̄ tunc placita semper est falsi, q̄ a ipsa ueritate & falsitate, semper falsi dicitur se affirmat esse dicitur uerum, & falsum.

Sectio 2. De Deuotione enuntiationis.

videtur. 1. Enuntiatio rōe fr̄e in affirmatiua, et negatiua. 2. rōe mixta, in utraque partem, et infinitam, de qua sequenti agemus. 3. in simplice, et complexa. 4. in apprehensiuam, et indicatiuam, de quibus nunc sermo est.

Dispar igitur est, quoniam sit enuntiatio simplex, et complexa

Do 1. enunciatō simplex ē illa, q̄ stat uō tantū vbo lē pratiū, et subtrū
sit duplex, damno sicut d' extremo iusto, et aliq̄ nō una. Vg. Prūs ē hō
iustus, Prūs iustus ē hō. P. ga simplicitas, siue unitas artefactor, qua
les sūt enunciatōes, dminuenda ē fca, siue unio, ut pēt in exercito, qui
dū unus rōi unius fca, lē pēt, ex qbus 3 flax sūt ptes, gō 3 fca enun-
ciatōis sit vbiū, si hoc fuerit unū, abie dicere uno, et simplex enunciatō.

Et hanc enunciatōem Prūs, Plūs ē ribilis, n̄ ēē simplicem, sō
plexam, ga efficit hanc unū, Prūs ē ribilis, Plūs ē ribilis, gō 3 sal im-
+ plicite includat duplex vbiū, duplex it, siue complex, et dicit enunciatō rōe
multiplicis fca, siue vbi.

Do 2. enunciatō plexa ē illa, q̄ stat plūbus vbi, in se popula-
tis, l' mianie aliq̄ ductioē dditionali, Vg. si, l', causali, Vg. ga, l' copulatiua
Vg. et, l' disiunctiua, Vg. l', rāo ē ga hā parte sal uertute d' tinent rōem
+ fca, talia pēt p pōm hant rōem nīe.

Do 3. sola enunciatō iudicatiua ē uā enunciatō. P. ga sō iuditi-
um affiat aliq̄, l' negat p mūm ductiois: gō 3 aphentio nīl affiat, l' negat
in aū exercito n̄ erit uā enunciatō, vndē l' aphentio hant p oblo tōm enun-
+ siabile, Vg. Prūs ē ribilis, tū ga nīl exerce affiat, l' negat, n̄ erit rigurosa enun-
ciatō.

Sectio. 3.

De enunciatōe iudicatiua sit una Simplex Clita.

Sub. ē v iuditiū fratrū sit simplex, l' ppositū partibus. P. x ēē simplex. P. 1.
ga si iuditiū stat plūbus partibus, l' qlibet illius pars cadit supra totum
obliū enunciatōe, et iam qlibet pars ē integrum iuditiū, l' singula pēt cadunt
+ pēt. supra singulos obli enunciatōe, et hoc n̄ pōt fieri ga iuditiū ē d' toto
enunciatōe omīto, et nō partibus dīm sumptis: gō iuditiū det
ūrito ēē simplex fratrū.

§. 2. ga aius uobis, uq. amor, et odium si simplex: go ai aius
illas, si auensur, et discensur erunt erunt simplices. fix ga sigs roget
a me, v ho sit rubitus, et ego pREAM e, hic aius e iudicatus et tri e
simplex, ut pet, ga heu uum, et simplex obtum: go abs iuditiu e g'ltas sim-
plex.

Arg. 1. x^a. Artem iuditiu resoluit in trios, si in predicatu, et subtriin.
go stat ex pdicatu, et subto, ac pnd n e simplex, s' d'plexum. R. 1. Iam Arty
pedere d iuditiu obtum, et n frate, d ge nostra quao. R. 2. Artem ibi loqui
d triis p'positiuis, i. d' cognobus, q'cedunt ipsum iuditiu frate.

Arg. 2. illus hais duas cognos pdicati, et subtri, pot hore aliam
cognos in uniois p'p'g' iungentis predicatu d subto, s' d' iuditiu tunc con-
taret ex triplici cognoe: go n eet simplex g'ltas. R. neg. min. go s' d' iuditiu
frate copulatiu pdicati d subto eet tunc frate iuditiu, n tri nego q' possint
dari aliq' cognos antea, et dista pdicati, et subtri, s' d' hore forent ap' henti-
oer, et n iuditia

Arg. 3. cognio (hois) diguit a cognoe p'mitteru: go ai cognio uniois
v batis diguit a cognobus pdicati, et subtri. R. dist. (hois) diguit a cognoe
priati, et subtri, sit, et copulatiue, neg. diuistiue (ona) (hois), ga illa cognos
priati, et subtri diuistiue sumpta s' mere ap' hentioer, et sic ab illis diguit
iuditiu, at uo si sumante riunte p'mum ductioer, tunc s' d' ipsum iuditiu
frate, go n pot ee a se distum.

Arg. 4. spes r'currentes ad enunciacem si ptes: go ai iuditiu
attingens totam enunciacem erit multiplex. R. neg. (hois) dixit r'ao
e, ga q'libet spes representat suu obtum, a q' nate, et nario p'ducti, nec n.
spes uniuere ab obis, iuditiu uo n pot ee tale, nisi attingat, et iudicet to-
tum enunciacibile, et sic pot unire oer spes enunciacibiles in uca sin-
plici cognoe.

Iuditiū eēt eē representatiū sui obij. mūm i imaginis. Tāe
 q̄ iuditiū eēt fratris imago, siue cognio sui obij. et oīi cognio eēt imago, siue
 instar imaginis representantis suūm obij. iudicare q̄ illum nō aliud
 ē, q̄m exprimere uitalē in se imaginē sui obij.

Inst. 1. huius relictus a iuditiū nō ē representatiuus, nec imago:
 q̄o et ipsum iuditiū nō est imago. Prent aliq. e. neg. anis q̄ obarentes
 docent huius illuales eē representatiuus. Prent alii. 2. neg. Cons. q̄ huius
 nō se tenet ex p̄e obij, sō tantū ex p̄e obij, at uō iuditiū et se hēt ex p̄e obij
 q̄muis ab illo haurit sp̄s representatiuus ipsius obij.

Inst. 2. Si iuditiū ē imago obij, sequit̄ qd̄ nūm q̄m sit hūm qd̄ ostendi-
 te, q̄a in i imaginē, et obijū semp̄ dāi q̄formitas, ac q̄m ueritas, ut supra
 diximus, d̄aphentioe). q̄o iuditiū nō ē imago representatiua. N. neg. anis
 q̄a iuditiū nō sōl ē pura imago obij, sō et includit ductionē, q̄ q̄m aliq̄ affiat
 et negat, et p̄t sic p̄t affiat. P̄ diffiat ab obij, at uō q̄phentioe sōl ē pura
 imago, q̄ dēt semp̄ q̄formari i suo obij.

Sectio. 4.

Enumtioēs d̄extremo iuncto sint nariā?

Dubius extremis stat enunciatō. I. p̄atio, et subto. p̄t q̄o enunciatō
 eēt d̄extremo iuncto, I. ex p̄e subto. p̄g. Prius albus ē hoī. I. p̄t eēt d̄extre-
 mo iuncto ex p̄e p̄atio. Prius ē hoī albus. I. Resol. I. enunciatō d̄extre-
 mo iuncto ex p̄e p̄atio p̄t eēt q̄genis. I. q̄a in hac enunciatō. Prius ē hoī
 albus, p̄atio unite q̄genis i subto. q̄o abie hac enunciatō ē q̄genis, et nō
 nariā.

Repl. Et una pars sit q̄genis subto, sē albiū alia in i hoī ē
 essentialis. q̄o abie hac enunciatō p̄t dici essentialis. N. neg. Cons. 1. q̄a
 malum ex q̄lum q̄ d̄ffū. q̄o potius dēt dici acciatius p̄pter unam p̄em

acciatem, qm essiatiz ppter abm essiatem. 2. et melius ga in hac
ppoe sol ingrimus & lruis sit albus, claru n e lruim essiatiz ee hoem.
go album sit zgenis, tam lruo, qm hori. absi da e ppo zgenis, et n nario
psertim & hic nulla de r reduplicao, nec ex pe subti, nec ex pe prati.

Resol. 2. enunciao d extremo iunto ex pe subti semp e nario
Vg. haec lruis albus e ho. raa e ga pes sponentes includuntz essiatiz
in sponso, sd lruis, et albo si pes sponentes essiatiz lruim album. go na-
rio, et essiatiz de eo semp prante. neq obstat qd unio sit zgenis inz has pes,
ga hic n prati una d alia, sd qlibet d toto, cui e essiatiz, sicut se unio
in z ma, et fram lru sit zgenis, tra ma, et fra d toto lruo prante essiatiz.

sz ga in suppositioe qd res sit n pot n ee. go in enuncia-
tioe d extremo iunto ex pe subti supponatiz albo iam ee in lruo n pot
n ee in illo, ac p soni ppo n pot ee zgenis.

Thoria snam tet Socrates & aliaz, q bus Arg. 1. ppo nario
n defert unioem zgentem, sd in hac ppo, lruis albus e ho, da unio
zgenis. go haec ppo n e nario. Re dist. min. da unio zgenis inz pes sub-
ti cond inz pratum, et subtuim neg. min. sicut et inz pes phicas lru
da da unio zgenis, et tn haec ppo, lruis e fratus e essiatiz, ga inz
pratum, et subtuim da unio essiatiz.

Arg. 2. haec ppo lruis iroatis e lapis, toto e impossibilis
ga pes subti si impossibilz iunta. go ee qndo pes subti fuerint zgen-
tez unioe tota ppo exit zgenis. Re. neg. soni dixi raa e ga subtuim im-
possibile e q fictum, et chimericum, sd d subto ficto nil uum pot affa-
ri. go miu n e. qd tota illa ppo sit impossibilis, at ud ho albus, &
sit qd suim, et in rae sponi includat essiatiz utramq gem. ind e qd qlibet
pars affeti essiatiz d toto lruo albo, qd s fraz ex pto iam aducto compo-
sit phiu.

ventilabimus. *Agentia duplex e, altera in essendo, altera in p[er]ando operando*
Agentia in essendo dicitur - in d[omi]nia rei, ut sit l[icet] n[on] sit, - Agentia in p[er]ando e
- in d[omi]nia, ut operari, l[icet] n[on] operari - Agentia in essendo sol[us] d[omi]ni in rebus
creatis, q[ui]a ita ag[er]i existunt, ut possent n[on] existere, si Deus illi auferat ex-
istentiam. Agentia in operando reperit[ur] in c[aus]is, siue p[er]is indigentibus
ad operandum, l[icet] n[on] operandu[m].

Rursus h[ec] agentia in operando subd[iv]idit[ur] in agentia intrinsecam,
 l[icet] extrinsecam. *Agentia intrinsec[us] in operando inuenit[ur] in c[aus]is q[ui] ab intrinsecis*
si indigentibus ad operandu[m], l[icet] n[on] operandu[m], ut si c[aus]a, et pot[est] fratre libera. In-
gentia extrinsec[us] in operando d[omi]ni in c[aus]is, q[ui] si sint n[ati]ua in operando, n[on] impe-
ri possunt ab extrinsecis, ne operante, ut pet[er] in igne, q[ui] pot[est] impediri a frigore
ne foveat calore, et Sol retardari a Nube ne lucem difundat.

Hinc duos futurum agentis esse rem indigentem, ut sit l[icet] n[on] sit, q[ui]a
 aut uolens, q[ui] libere amo l[icet] uim, q[ui]a poteram illum n[on] amare. futurum consis-
 tit fratre in negotio autis exist[en]tia, et in habitu, siue ordo ad h[ab]itu[m] existen-
 tiam q[ui] aliq[ui] d[omi]ni temporis, et l[icet] q[ui] futurum e[st] illud, q[ui] n[un]c n[on] e[st] pot[est]a t[em]p[or]e
 q[ui] partem n[un]c n[on] e[st] exprimit[ur] negotio autis exist[en]tia, p[er] partem uol[ens] pot[est]a
 t[em]p[or]e exist[en]tia, ex parte ordo, siue habitudo ad h[ab]itu[m] exist[en]tiam.

Utrum in Deo deiri aliqua Contingentia?

Resol. 1°. neg[ati]u[m] in Deo, ut n[on] d[omi]n[us] e[st], neg[ati]u[m] in aliq[ui] eius p[er]fectioe d[omi]ni nullo agentis
 a in essendo p[er] ordem ad intrinsecum. h[ec] resolutio e[st] d[e] fide p[ro] mente
 Mag. Soar. lib. 1°. d[e] d[omi]ni Dei cap. 1°. n[um] 6. P. 1°. ex sacra pagina Exodo.
 3° ego sum q[ui] sum i. q[ui] n[ati]o sum, et ab aeterno. P. 2°. r[ati]o q[ui] agentia in esse-
 do e[st] ind[omi]n[us] ad essendu[m], l[icet] n[on] essendu[m], sed Deus n[on] e[st] indigent[ur] ad essendu[m], l[icet] n[on]
 essendu[m], siq[ui] ab aeterno e[st], et existit: q[ui]o in Deo p[er] ordem ad intrinsecum
 nulla d[omi]ni agentia ad essendu[m].

causam in operando et P. qd sola haec creatura, ut pote vocata si libera, et in-
dientis in operando ad intencum, eo qd si capax meriti, et dime-
riti, neq. statat qd pueri, ebrii, et amentes creant exercitio libertatis, qd
hoc e. accens, et ror alicuius impediendi, qd pot. tolli et manere p. suo libertas.

Do 4. in cuiuslibet dori agentia extrinica in operando. P.
qd aliq. ca. naris potuit impediri ab extrinico, ne p. uocant suos effus, Vg. aqua
pot. impediri a calore, ne p. uocat frigus, et ignis pot. impediri ab aqua, t. ab
alio agente, qd illum destituit ne p. uocat calorem ad amburendu aliq. Adde
tri dori aliq. effus naris, q. n. potuit impediri neq. ab extrinico, Vg. pprie-
tates emanantes ab etio, q. n. p. uocant frigus, neq. Deus uolet impedire.

Sectio. 2.

Uterq. agentis in eod. insti, in q. e. agentis sit, et pot. libera
Quando operatur, uterq. operetur?

Uterq. resolutio sit. res agentis in eod. insti in q. e. agentis existit, et pot. libera, in
eod. insti in q. operatur agentis operatur. hoc sn. e. Cois in AA. Catholicos. P. 10
qd repugnat rem in eod. insti, in q. e. et haec unum aum. conseruare pot. ad aum
stearium, ut uiuit in aqua, q. in eod. insti, in q. e. calida haec pot. ad aum
notam ad frigus: qd be. pot. res, q. n. d. aut. existit, et haec unam fiam. conserua-
re pot. ad aum, ut n. existat, s. ut haec fiam. d. e. e. e.

P. 2. qd res pot. di. agentis q. e. eod. ad instans in q. e. et pot. di. li-
bero in operando q. e. eod. ad instans in q. operatur: qd ut res sit agentis, dei
e. e. congens in eod. insti in q. e. et ut pot. agentis operetur dei e. e. agentis in eod. insti
in q. operatur. pot. aut. qd n. sufficit libertas, et st. gentia p. cedentis, ut aut
dicatur liber, qd sic ostendat, qd sig. in eod. insti haec e. p. p. p. amandi Deum,
et in insti sequenti in uideret in amantiam et tunc elliceret aum amoris
dei, ut aut n. esset liber, neq. p. illu. aliq. ament mereretur, et t. ut sup-
ponimus

ponimus, heriet libertatem antem: qd ut dari agentia, tam in elendo,
qm in operando, dei ipsa agentia reperiri in eod insti, in q res e, operari.

firm. qd peccator in eod insti in q peccat potit gratiam, et eam
reparat in eod insti in q ellit strinxiem, n antea, nec postea, sd n perdit,
neq reparat gratiam, nisi p aum liberum: qd in eod insti, in q operatur
zgeri, et libere operari, et auit in eod insti in q pduci zgeri existit.

Rephic. Si res in eod insti in q pot n ee, et pot in eod insti in q
operari pot n operari, seqte, qd eand rem pot sil ee, et n ee, operari, et n
operari, qd attendit, qd in insti in q res e, et pot operari, iam dari ee rei, et
operari pot: qd si res in eod insti in q e, pot n ee, et pot in eod insti, in q ope-
rari, pot n operari, pot dari n ee existit, et operari, acq (ons sil ee, et n ee, qd
aperte implicat.

R. dicit. sequelam, seqte eand rem sil ee, et n ee specie, et in su dicitio
cond. rephicative, at in su ppositio neg. sequelam. De clarate solutio, tunc dari
suis dicitur, qndo res sumit abse, et sui se, nulla facta suppositioe, quod dico
tunc uo dari suis ppositi, qndo res sumit reduplicative, siue in suppositioe. Reo
qd rem in eod insti in q e, abse pot n ee, et pot in eod insti in q operari, abse
pot n operari, qd in hoc consistit libertas, qd pot operari libere sine nulla
necessitate, qd possit operari strarium. Si uo sumit ex suppositioe, qd iam ope-
rata sit aum, n pot n operari, et hae diu necessitas (ons, siue ex suppositioe
hae tri si mera thie, et n attinent ad nostrum institutum.

Sectio. 3^a

U ppositis agentis d pterito, p presenti heant dete o-
tam Veritate, p falsitatem?

R. affie. l. qd ppo e uo, p fo, qd res scato, ita e, aut ne, id res scato

sussum, et n̄ possit eē sil, ideo n̄ pot̄ verificari illa pp̄o, nisi distributi-
ue, et n̄ collectiue.

Inst. 4. hae pp̄o Pr̄is moueri pot̄ fieri in insti mentali, at uō
motus Pr̄i, q̄ illius ob̄iū n̄ pot̄ fieri in insti: q̄ n̄ pot̄ eē d̄tate uō. R̄ neg.
Coris, q̄ illa pp̄o n̄ affiat Pr̄um moueri in insti, sed tantū dicit, q̄ Pr̄is
moueat, sup̄p̄oib̄ illius motus in diuisis instantibus, q̄ si affiat Pr̄um
moueri in insti erit d̄tate f̄a.

Sectio. 4.

U propoēs d̄ furis ḡenti absō sint d̄tate uā, & falsae?
Duplex d̄ furis ḡenis, alterū absūm, alterum d̄itionatū: furis ḡ-
enis absūm ē illud q̄ affiat, & negati a pp̄oē absō, et sine ulla d̄itione
Vg. Pr̄is furret, & n̄ furret. furis ḡenis d̄itionatū ē illud q̄ d̄tinget,
& n̄ d̄tinget sup̄p̄o. aliq̄ d̄itione. Vg. si ego rogauero Pr̄um ille furret, &
n̄ furret. nunc agendū nobis ē d̄ pp̄oib̄ d̄ furis ḡenti absō, et sett. se-
quenti d̄ pp̄oib̄ furis d̄itionatis.

Disas ip̄i ē v̄p̄oēs d̄ furis ḡenti absō sint d̄tate uā, & f̄a.
R̄ affie, ita M. Soar. Vazq. Molina, et p̄tes alie, q̄ late ḡerit, et segtur
P. Soar. l. tr. s. d̄ aia nō. 62. l. 1. q̄ illa pp̄o ē aū, et d̄tate uā & f̄a: q̄
aū, et d̄tate d̄formati, & d̄formati a suo ob̄o, sed in pp̄oib̄ d̄tationis d̄
furis ḡenti Vg. in his, Pr̄is peccabit ~~cras~~, Pr̄is n̄ peccabit ~~cras~~, una ē
aū, et d̄formis d̄tate d̄ suo ob̄o, altera uō n̄ariō ē aū, et d̄tate d̄formis a suo
ob̄o, si q̄ n̄ possunt d̄ amba eē uā sil: q̄ uno h̄t d̄tatem ueritatem, altera
d̄tatem falsitatem.

Ostendite min, q̄ & Pr̄is ē peccaturus & n̄, si ē peccaturus, iam p̄-
pp̄o autē d̄ furis d̄formati d̄ suo ob̄o autē, i. d̄ peccio furis Pr̄i, si n̄ ē

percurris, iam diformate ab ipso obto, ac p[ro]p[ri]is e[st] f[aci] dilate amplius, q[uo]d
Vina Cognio d[icitur] Antexio furio iam nunc e[st] u[er]a, et t[ame]n adhuc n[on] existit Antelastus
s[ed] furus e[st]. q[uo]d diformate Vina Cognio q[uo]d si illa p[ro]p[ri]o, Prius peccabit, affiat
nunc obtum furum, ut postea erit, iam au[tem] e[st] u[er]a, et si diformate ab obto, ut
postea erit, iam nunc e[st] f[aci].

P. 2. q[ui]nd[am] Lus Dnus dixit D. Prio negem furam illa p[ro]p[ri]o, in-
tegrum gallus sanctus ter me negabis, iam erat d[icitur] trate u[er]a, et t[ame]n erat d[icitur] fu-
rio xgenti: q[uo]d p[ro]p[ri]o d[icitur] furio xgenti h[ab]ent d[icitur] tratem ueritatem. huius arg[um]enti
poterunt respondere aduersarii, illam p[ro]p[ri]o e[st] d[icitur] trate uam, q[uo]d Lus
Dnus p[ro]p[ri]am uinam cognoscebat illam negem furam D. Prio.

Sed h[ec] p[ro]p[ri]o n[on] subsistit, q[uo]d si illam p[ro]p[ri]o e[st] d[icitur] trate uam, q[uo]d Lus
Dnus p[ro]p[ri]am uinam cognoscebat illam negem furam D. Prio erat p[ro]p[ri]o d[icitur] trate uam, et r[ati]o huius
e[st], q[uo]d tales negem n[on] erunt furam, q[uo]d a X. Vno cognoscebant, d[icitur] d[icitur]
ab illo cognoscebant, q[uo]d re u[er]a furam erant, et r[ati]o ulterius e[st], q[uo]d p[ro]p[ri]o
X. Vni d[icitur] illis negem u[er]a erat mere speculatio, cognio u[er]o speculatio n[on]
ponit in obto, s[ed] supponit iam ipsum obtum, q[uo]d cognoscebat.

Arg[um]enta Soluta.

Oppositio Sna e[st] s[ed] in Thistars. p[ro]p[ri]o Arg. 1. si p[ro]p[ri]o d[icitur] furio xgenti
e[st] d[icitur] trate uam ab aeterno e[st] u[er]a, s[ed] n[on] pot[est] e[st] u[er]a ab aeterno, et extendite,
q[uo]d si h[ec] p[ro]p[ri]o, Prius peccabit, e[st] u[er]a ab aeterno, e[st] n[on] u[er]a, et imutabilis
ac p[ro]p[ri]o n[on] e[st] xgenti, nec pot[est] e[st] f[aci], q[uo]d a[li]q[ui]s posset deus falli. De neg min. ad
p[ro]p[ri]o illius dico hanc p[ro]p[ri]o, Prius peccabit, e[st] ab aeterno u[er]a, n[on] t[ame]n e[st]
imutabilem, q[uo]d ut imutabilis id e[st] atq[ue] n[on] u[er]a.

Et r[ati]o huius e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]o eod[em] m[od]o e[st] u[er]a, q[uo]d e[st] u[er]a obtum
ipsius p[ro]p[ri]o, q[uo]d obtum sit xgenti u[er]a, et p[ro]p[ri]o e[st] u[er]a xgenti, atq[ue] d[icitur]
trate

trate uā, q̄ illius obtūm ē d̄trate uim, sicut L̄uis ē r̄gēs albus, et t̄n ē d̄trate albus, p̄p̄teria t̄ talis p̄p̄ō sit uā ab aeterno, t̄n n̄ d̄i p̄p̄ie ueritatis aeterna; q̄ p̄p̄ō aeterna ueritatis p̄p̄ie d̄ix illa, q̄ t̄n aeterna et h̄et conexiōem indissolubilem in̄i p̄ratum, et subtiūm, v̄g. L̄uis ē h̄ō al ē ubile. *118*

Arg. 2. si Deus ab aeterno uidet d̄trate peccūm furūm L̄ui, septe q̄d nario L̄uis peccabit, ne Cognō D̄inā reddat̄ f̄ā, id hoc n̄ ē admittendū: q̄d neḡ illud ex q̄ septe. R̄ neg. mai, q̄ L̄uis n̄ peccat ex eo q̄ Deus ab aeterno uidet peccūm illius furūm, imo e P. ido Deus uidet tale peccūm, q̄ re uā furūm ē; Und Cognō D̄inā supponit ipsum peccūm furūm, ut obtūm, q̄ oē obtūm in rōe obti antecedit aum, p̄ quem cognosce, et ido peccūm furūm L̄ui p̄supponit̄ a sciō D̄inō, q̄ ē pure speculatiuō r̄ū ipsius peccū.

Arg. 3. Si p̄p̄ō d̄ peccō furō ē d̄trate uā, t̄ f̄ā n̄ ē nariūm applicare media ad euitandū ipsum peccūm, siḡd furūm omnino ē, q̄ Cognō D̄inō n̄ pot̄ falli. R̄ neg. assumptum, q̄ peccūm t̄ ē furūm, t̄ n̄ furūm omnino d̄pendenter a mediis, q̄ Deus uidet L̄uim ēē applicaturū, t̄ n̄ applicaturū, et ido cognosce peccūm ēē, t̄ n̄ ēē furūm, q̄ uidet ēē, t̄ n̄ ēē applicanda a L̄ro, q̄ re anteri ad sciām finā d̄ ipso peccō furō L̄ui supponit̄ Cognō D̄inā d̄ mediis applicatis, t̄ n̄ applicatis a L̄ro ad euitandū, t̄ n̄ euitandū peccūm.

Arg. 4. p̄p̄ō ē uā t̄ f̄ā, q̄ res ē, aut n̄ ē, id furūm r̄gēs ē indiciens, ut sit, t̄ n̄ sit: q̄d ei p̄p̄ō d̄ furō r̄gēs erit indiciens, ut sit, t̄ n̄ sit uā. R̄ d̄t. mai p̄p̄ō ē uā, t̄ f̄ā, q̄ res ē, aut n̄ ē d̄ p̄senti neg. siḡd res furā n̄ existit adhuc d̄ p̄senti, q̄ res ē, aut n̄ ē d̄ furō, et p̄ illa d̄iā temporis q̄m p̄p̄ō sonotat, f̄and. mai. p̄p̄teria ad min. dico furūm r̄gēs v̄g. L̄uis n̄ t̄nē peccabit (cas) iam n̄ d̄trate illud tempus furūm, in q̄ L̄uis ē peccūm, und̄ si re uā peccūm furūm ē iam nunc p̄p̄ō d̄trate ē uā, si t̄n n̄ ē furūm iam nunc d̄trate f̄ā, q̄ semp̄ supponit̄ q̄ illa d̄iā temporis furū.

Arg. 5. Veritas Speculativa gl'ie illa, q' reperitur in p'p'ibus d.
iuris p'genti, sumitur ab obto, s' d' iurum anteqm existat, n' e' q' n' pot' p'itare
ueritatem p'p'ibus. R' d'it. min. iurum anteqm existat, n' e' d' p'enti, cond. n' e'
e' d' iuris, neg. min. sicut res p'terita n' e' d' p'enti, q' n' sit aliqd d' iuris, et d' p'p'o
d' iuris significat hanc diu' temporis, ideo e' d' tate uia, t' p'a, q' obtin' iurum
q' tempore iuris d' tate e' t' n' e'.

Arg. 6. a'is liber iuris, Vg. largitio elemosina, n' dum e' d' tatis
d' indiciis, ut sit, t' n' sit: q' e' p'p'o d' iuris a' iuris n' e' d' tate uia, t' p'a, s' d' in-
a'is d' iuris ut sit uia, t' p'a. R' d'it. ~~ans~~ a'is, a'is liber iuris n' e' d' tatis q'
tempore p'enti, ideo, q' tempore iuris, neg. a'is, und' d' p'p'o d' iuris sicut hanc di-
am temporis iuris, q' obtin' e' d' tate uia, t' p'a, obtin' ideo p'p'o d' iuris
erit d' tate uia, t' p'a, f'ate.

Vg. p'p'o d' iuris d' iuris ueritatem ab obto: q' si obtin' iurum h'c sol' ue-
ritatem, t' falsitatem d' iuris, e' p'p'o h'c ueritatem, t' falsitatem sol' d' iuris.
R' ad a'is in q' latet equocao' obtin' iam nunc d' p'enti h'c ueritate,
t' falsitate d' iuris, hoc e' iam nunc pot' affari a' Deo illud obtin' iurum, t'
n' iurum e' e' igit' p'p'o iam nunc d' p'enti affari obtin' iurum, t' n' iurum e' e'
ideo d' p'enti h'c d' tate ueritatem, t' falsitatem, q' d' p'enti d' tate, t' d' iurum
t' d' iurum ab obto iuris.

In p'p'o p'p'o sol' h'c d' tate ueritatem, t' falsitatem d' iuris. R' neg.
i'at, q' p'p'o d' p'enti iam affari illud obtin' postea iurum, t' n' iurum e' e', q'
iam uia e' d' p'enti, sicut p'p'o d' p'terito, nunc d' p'enti uia e', Vg. q'ndo dico Xus
natus fuit, q' ista p'p'o sonat tempus p'teritum, et d' p'enti affari, illud q' uia
fuit d' p'terito: q' d' obtin' iurum d' tate iurum sit, t' n' sit, iam nunc p'p'o
d' p'enti poterit affari, t' negare p'teritum illud obto.

Sectio. 5^a